

Utbytesuniversitet

Politecnico di Milano

Utbildningsprogram

Civilingenjör energi och miljö

Min utbytestermin vid Politecnico di Milano, Italien

Innan avresa

Jag sökte detta utbyte eftersom jag ville få erfarenheten av att vara i en främmande kultur under en längre tid, utmana mig själv på ett nytt sätt, samt ta del av ett annat kursutbud. Utöver KTH:s/ Erasmus/Politecnicos administrativa processer var det inga särskilda förberedelser som krävdes för just detta universitet eller för ankomst i landet. Däremot kan det vara bra att skaffa en skattekod, en så kallad codice fiscale redan i Sverige via ambassaden. Den behövs för flera olika processer väl i Italien, såsom att skaffa ett månadskort för kollektivtrafiken, och är väldigt bökigt att skaffa på plats även om det går.

Ankomst

Jag anlände i Milano cirka 10 dagar innan kursstart, och ägnade mina första dagar åt att lära mig hitta i staden, besöka universitetet, komma till ro med mitt boende, och lära känna några andra svenska studenter som också studerade vid PoliMi. Några dagar innan kursstart så började Erasmus hålla aktiviteter i Milano för alla utbytesstunter vid Campus Leonardo, så då kunde man till exempel gå på rundvandring i staden, aperitivo (drink + lite mat), följa med till vissa sevärdheter, till Comosjön och så vidare. Det var dock begränsat med platser på dessa aktiviteter så det gällde att vara otroligt snabb för att få plats. I och med att det fortfarande var sommarvärme där så var det härligt att ha tid innan kursstart till att bara njuta av att vara ute och bada i Como, som ligger ungefär en timme bort med tåg. Min plan innan jag anlände vara att ta mig runt i staden med cykel genom deras system med statscyklar (och det finns okej med cykelbanor i Milano), men ett månadskort för lokaltrafiken kostar bara 22 € i månaden och bussar, spårvagnar och tunnelbanor går så pass ofta att det var mer värt i slutändan.

Ekonomi

Gällande ekonomin så hade jag så klart stipendiet från Erasmus +, men jag sökte inga övriga stipendier. Hyran i Milano är ungefär på samma nivå som Stockholm, så det kan vara bra att tänka på att den kommer äta upp en del (eller allt) av bidraget. Jag träffade ingen annan student som bodde i studentboende ordnat av universitetet, utan alla hade hittat något antingen genom Airbnb (som var billigare på grund av COVID) eller genom privata uthyrningssidor eller facebookgrupper. När det gäller övriga levnadskostnader är Milano mycket billigare än Stockholm. Både att handla i matbutik, på restaurang eller på bar är nästan hälften så dyrt som i Stockholm, så det går att äta ute rätt ofta utan att bli helt barskrapad. Överlag går det nog att leva billigare i Milano än i Stockholm, beroende på boendet, eftersom mat och transport är så billigt. Gym och organiserad sport är dock löjligt dyrt (ungefär 800 kr i månaden för gym, plus en läkaravgift på 400 kr för att få gymkort), så den som vill spara pengar får nog nöja sig med att träna ute. Själv pungade jag ut pengar för ett månadskort på en klätterhall, och även om det var lite dyrare än i Stockholm så var det värt det för mig eftersom det var en paus från studierna och jag lärde känna trevliga människor där.

Boende

Jag ordnade boende via Airbnb. Det finns både för- och nackdelar med det – å ena sidan finns det många scam-annonser på privata uthyrningssidor, så det kan vara skönt att veta att man inte blir lurad, men å andra sidan är det rätt mycket dyrare. Jag vet också vissa som hyrde privat som hade mindre roliga hyresvärdar, men det kan bara ha varit otur. Jag är väldigt nöjd med mitt boende eftersom det var i en väldigt trevlig del av staden, i Isola, och eftersom jag bodde med en italiensk kvinna som jag lärde känna och som lärde mig mycket om staden, kulturen och språket! Om man inte ordnar boende via en sida som Airbnb så skulle jag nog rekommendera att ordna boende tillsammans med andra studenter. Universitetet hade några bostäder i närheten av campus, men när de släppte ansökan till dessa så hade jag inte tillgång till internet och missade möjligheten. Det var ett rätt begränsat antal boenden. I genomsnitt tror jag att studenterna jag träffade betalade ungefär 50-60 euro i månaden för boende, inkluderat el och vatten.

Universitetet och studierna

Politecnico är som namnet antyder ett tekniskt universitet, och framför allt känt för sin arkitekturutbildning, så många av de andra internationella utbytesstudenterna är just arkitekturstudenter. De flesta kurser är på italienska, men på masternivå finns det engelska ”spår” och ganska många kurser erbjuds på engelska. Den största skillnaden i undervisning jämfört med KTH var hur mycket föreläsningstimmar de har. De första två månaderna var i princip bara föreläsningar, ibland i 4-timmars-pass med en eller två pauser i. Hur lärarna tar paus i föreläsningarna är väldigt individuellt; vissa är mer strukturerade än andra. Att övningarna också var i princip föreläsning, dvs att övningsledaren gick igenom saker på tavlan gjorde att man inte kände sig så delaktig. Jag föredrar lite mer praktiska moment inblandade i undervisningen. Att det var mest undervisning i början gjorde även att labbar och inlämningar hopade sig i slutet av termin och det blev rätt stressigt i november, men tar man sig igenom inlämningarna så väntar en lång tentaperiod på cirka 1,5 månad – alltså rätt gott om tid att plugga. Nåt som kan vara värt att tänka på är att de första tentorna går i början av januari, och man kan ha ungefär 3-5 tentor att ta sig igenom beroende på kursval. Eftersom alla tentor går två gånger under tentaperioden så lär man även skriva tenta någon gång i februari, vilket kanske kan krocka med fortsatta studier på KTH.

Föreläsarna jag hade höll en rätt hög kvalitet, var engagerade och relativt strukturerade med att dela material och ge ut information. De kändes professionella och inlämningarna var på en relativt hög nivå, och de delade även många vetenskapliga artiklar inom ämnet. Överlag är jag väldigt nöjd med undervisningen! Det enda negativa var väl att italienska studenter tillåts hålla presentationer på italienska, vilket jag tycker ger en orättvis fördel till dem och exkluderar de internationella studenterna.

Kurser

Jag läste tre kurser á 10 hp var, alla på engelska: *Photogrammetry and drone surveying*, *Advanced environmental systems analysis*, och *Solid waste management and treatment*. Alla kurser är inte lika stora poängmässigt, och jag vet vissa som läste fem kurser parallellt, något jag ville undvika. Arbetsbelastningen i photogrammetry var låg i början (första 1-2- månaderna) men sedan blev det rätt intensivt med labb + rapportinlämning i princip varje vecka. Labbarna är obligatoriska och betygssatta dessutom. Det var en cool kurs och kan vara användbar om man är intresserad av 3D-modellering från foto eller drone surveying för t.ex. översvämningriskanalyser, men för mig var det inte helt rätt. Solid waste management var precis som det låter, men består även cirka till hälften av LCA. Inte så tung arbetsbörda men en rätt tuff munta innefattande allt kursmaterial och lite till. AESA-kursen var intressant som en påbyggnad för den som har läst t.ex. Miljödynamik och fysikaliska processer på KTH. Den täckte modellering av föroreningar både i sjö och flod och i luft, och kursens andra modul gick mycket in på beslutsfattande (t.ex. Game Theory), och top-down och bottom-up-strategier för att uppskatta framtida klimatförändringar, inklusive modellering i MATLAB. Jag tror man kan få ut väldigt mycket av den kursen beroende på hur intresserad man är, det finns mycket att hämta i alla fall.

En sak som kan vara bra att vara beredd på är att de flesta kurser examineras med en munta. I solid waste management var vi till exempel 50 studenter i ett zoom-möte, och läraren bad en student i taget sätta på sin mic och kamera, och ställde sen frågorna framför alla och gav även betyget framför alla. Av mina kurser hade bara AESA skriftlig examinering. Tenta(eller munta)-upplägget är väldigt individuellt från lärare till lärare, och det är alltid de själva som håller i den, så var beredd på varierande upplägg.

Staden och landet

Italien är ett fantastiskt land att vara i och att resa runt i! Tågtider kan variera lite sporadiskt och de har strejker i kollektivtrafiken då och då, men det är himla lätt att resa runt till närliggande städer med tåg. En biljett till en stad 1-2 h bort kostar cirka 55 kr enkelresa. För den som är matintresserad finns en uppsjö av restauranger från alla världens länder i Milano, och marknaderna (till exempel den i Isola varje lördag) har allt man behöver för köket, billigt och till bra kvalitet, och dessutom året om. I Milano finns det gott om muséer, sevärdheter och kulturella aktiviteter, och för den som älskar naturen ligger kusten med mysiga ställen som Portofino och Cinque Terre inte långt bort, och inte heller Comosjön och bergen till norr. Några av mina favoritupplevelser var att promenera en del av Sentiero del Viandante mellan byarna vid Comosjön, samt att klättra i dalen Val di Mello. Det är även väldigt lätt att fylla fritiden med att ta en aperitivo (mat/snacks + drink) med andra studenter, då detta erbjuds på de flesta ställen (t.ex. klätterhallen, och bokhandeln Feltrinelli...).

Rekommendationer och övriga reflektioner

Allt som allt rekommenderar jag starkt Italien! Det finns verkligen något för alla här, och det är härligt att se hur mycket italienare uppskattar vardagsnöjen som att hänga med en aperol spritz på ett torg en tisdageftermiddag.